

Odensted. d. 7/3 48.

Kære Venner!

Det er med Venhed, at vi igennem Fr. Beck.,
vår myndige, Professor J. G. Rammann, der
ligger i Rosum Nr. 1 & 2 fra 1948 erfarer, at man ligger
paa Hospitalet med Børstebæmsler. Vi træder indse-
ligt, at man lult overvinder Sygdommen & ikke for-
særligt Mien dem. Ja, man har vi Tid til at ligge
& meditere over det Liv, som man bliver, som at
man lærer Sandhed af sig selv, engang imellem paa
Paa, inspirationgivende Steder & hende over.
Saa, man var vi, sammen Professor, ikke af de
mest "døde", saa det er selvfølgelig, at man lærer
sammen af denne Støbe. Men ingen ved sig
sikker, saa lad det være en fore for os andre, at vi i
Trafikulykter over Livet & for egen Tilbedelse Sandhed
af engang imellem & Paa et Blik ind over fagen &
Vigen, ud over Livet i sin Felted.

Det kan gøres alle Steder & til alle Tider. Vi vil da
ellers paa megen Selvskrib at det er i, hvis vi sam-
mes af en eller anden Ulykke eller et for sig selv
ligt "Gode". Ja, er man at meditere over, Mærke af
Lumen som trænger sig paa & trænger til at løbne

hvide! frem i Lyst til en Revision.
Man kan blive inspireret både her og der og alle steder,
men man vender sig hen. Det virker med Cunnings
Tilskyndelse til at tage fat, man er jo uengjæld af sin
mest og saa mange, at det kan være lidt svært
at følge Tenaet for sin Meditation.

Man kan en vis sejl et Felt, men man kunde se
ind, det Felt som Markisius behandler i "Luis
Bog" 5. Bind: den trøjede Old, eller de syvuelle Pro-
blemer. Det har jo ^{ikke} Megetuden jo ^{ikke} ligesom
am, saa det kører til at Pannu frem i Lyst og
blive klarlagt.

Det vil Markisius give, vil man måske mene.
Ja, det vil man ogsaa, men det kan aldrig spade,
at vi alle hjælper ad, men kan sin bedste Maade
saa Problemerne kan blive belyst for alle Steder.

Man skal aldrig vende paa, at andre skal gøre det
lykket for os, vi skal selv hjælpe til. Det har vist
allid som et Duskindt ligget til mig. Jeg minder
J. Ets. Mordet, jeg paa en Gaard, hvor jeg i mine
Barndom tilbragte mange Sommerferier, en
dag, hvor jeg syntes at Hilsberkyerinden Pann
lidt seet og begynde at røre sammen til Ole:
Dier til Falken i Marken, selv begynde. En Ole
leer mest af mig, jeg var jo en el Bann, men jo

brødt. Plejffommedes i mig.

Martinus Rier i sine Aualyse om Kiedeløspien-
cipet. Forvoldt vi Menndene, fra de høje, aandelige Verden,
den, som vi engang har haft Bemidlet med om og var
bliven uakket af, og gaaet ned i Mirkel, i Munden:
Meden om Guddammen, Lyset eller Paradiset, i Fryg-
tigt eller „Fødsigt“ for, vilde vi samme vi har auct
efter Medtænkningen at bliu uakket af Selvished,
Egisme, Intolerance, Middelend og alt Mad. der
i Mirkel Pan saer at bliu uakket af for altes en-
gang at vende tilbage. Vi Guddammen ki Lyset, ki
Verden om Ligt. Og ved at betragte Ligt, Verden:
med Manifestation, Pan vi se og erkende, at dette og:
saa i Tidsaldet. Vi Pan se, Meden Menndene
sær og i uvidende om aandelig Liv om Gud,
Heimlen eller Paradiset. Og vi Pan se, Meden Forsyent,
eller Gud, med Menndene selv samme Celskab, had-
del bliu saa brogt og saa drastisk for hinanden
saa i Tidsaldet, at ingen evigt for har ki at
sær i denne Spektakel, denne Mø og Halløj sam-
Menndene selv hær for hinanden.

Alle Menndene vil pan et gult Tidspunkt, naar
naar, Vends Tid i inde, naar man har lidt naq,
Panmer ki at søge efter Menningen med dette her.
ki at søge efter Lyg og Klarsed, efter Gud og Paradiset,

efter at vide hvem man selv er, hvem Gud er og i hvilket Forhold man står til hinanden.

Det kan slet ikke undgaaes. Læs blies Spektakelen
Kjøben og Kjøben, Lidelserne store og store, ja, da er
alt kun noget, der skal bli for at række Menneske-
ne, for de søges dybt og dybt. For er indvunden
om Tabmeddømmelse, da vil ikke, holdes man
saber sig gode og lykkelige Sabuer. For gir ofte det
modstrække af, hvad de skulde give, nemlig det, de
er runde sig igennem hele deres Sykelivserne,
at bliye Magt, Kæmpe, Kæd, Vold o. s. s.

Det er den 1de, den Sexualisme, der har rent det bane-
ne Princip igennem "Sykeligt" og det er ikke som helt
let at afslutte. Markius ptaller er jo, at alt er Sexu-
alisme, at alt hvad der ser, alt, hvad der innesæt-
tes er Resultatet af den højeste 1de eller Sexualisme.
Jodmenneken har sin Kædet og benderet een
Pæne for Sexualisme, den fysiske eller Dragslige, som
Markius ptaller er meget nytt og logisk om Tis-
pænsen i alle dens Tidskæder.

Markius Rier saaledes ogsaa, at Gidttammen
ikke har Forbet de levende Væsen ind i Tint eller
Mådet helt blottet for Pænsen om et "man" eller
Lysat eksisterer. "Man" har givet de levende Væsen.
Tegener: Plauderum, Sykeligt, Jodmenneken og alle levende

Uween, Erue hi al opbyggge Oigauer den ewijf laer, een
aue, ho ulla fural begrevent mid, al "man" ulla
Lysit y Lajituden ulla en ulla ulla ulla, gaant teel
hi Gwinda, men albid n hi.

Og ni ni oysan, Woldes f. Els. Planken aue del, nae
een hi y loizig strakles sig med Lysit, nae een laer
Nering, den stulten of Vellekrag pan sin Maade.

Og ni pan erkende, al fygene y Jodumens den Viler
Lysit y Lajituden i Parvinsriften, i den Eraps-
lye Begers Tiofets-billeden, al fygene leue teel i
Paradise Kaue, nae de ulla blier efter teel af
Maade, de pan ulla aue al fytage sig eue
al soue, spise, drikke y al pan sig.

Og ni pan erkende, al Meumden fygene
pan jaet Plijer, de pan ulla Tulligens, de
nae ad den Bort i den Aursits Sued y Vile
Bain med Suede. Se pan "syndel" med al spise
af "Kinds-paben Tia", men del pan en Vorendig leue
in den, nae de ulla ulla Tulligens.

Den Hojeste Id, den Beges, bot een al yon del, y
de ulla ulla af "Paradise", af den fygende
100% fygende. Se n ni Gwinda pan
Kaude y Fodde i Malerie, i Traplader y Aftaler,
de n pan ulla i et ulla hi y aue fygene,
al flitallet ein saue, Materialismen y n

bevindende om det vidste, lig, om man
vilde, om man vilde, om Paradis vilde, og
man de selv. Duket under at Vorden sig og blemme
en Skueplads for Sindrigg, for Vermpalierer, for Hospit-
aler, Vaarspalsviller og Krigs-Skueplads, for Helvete
i det hele taget. Det maa den bliue, naar man
lever i Morsk og i vindende om Tys og Salg, end,
om det fuldpaane sig paa Gode og Onat.

Men den har, som Madriser Rind, indet andet
Parold hi Paradis end dees Parrigalt. Det er den
lille Sprakke der er i foren ind hi den oplyste Post-
sal: Sinnerijs Rige eller Paradis. (Se Kap. 1669 i
Luis Bojs's Bina.) Sener Sprakke mender de da
og en alle og alle hi bag hi.

Det primitive Menneske betror sig fyrem, alle
anden Form for Paradis end ^{some} sine, parr, parr is
og saule hi Pede, selv om det skal arbejde, og det
kifets hermed, blot det har Huen og Mergen der-
ligere. Men Madrisigen gaa ind i Kultur.

En Mands Menneske paa alle nojje med denne
Form for Mands haldning, de paa alle nojje med
blot og bar Propstij Sepsialisme, Parrigalt og
Familieliv. De er ind af ender sig paa den vidende
Kraft: den nojje Ila eller de nojje Legener Sepsia-
lisme. Det fynde Legener er haldning alle det evne

Legeme si man. Naam fiken hi Paradiset blier slaaet
kelt op, naan den lille Sprakke n bliuen hi en aaben
for, eller, naan man blier sig beviist i alle sine
C Legemes g Pan Prospandem med disse, da blier
en noget med at leue tiint, da blier alt tyg, alt
Pest g Udad, alt tyg g Sagtud, da blier alt det
tyg saan ogsaa hi na. Mirk. Tida sin, man
ind i selue Guddannens Olystet, den aabue
Pestsals straalende Taber, angstet, kon Gude sin
nemmer Omstabelen fra fyt hi Meander der.

Haide man sin del fytige Legeme g dille Faun to
Squalisme, da saai del galt na hi Meander, ia
kint, hi Meanderne. hi na jo forlangt fytigt een
laeligt Faun to Squalisme den paan ders Faldes:
Legeme g n bliuen nokperligt, na naad Meanderly:
Med hi ders Poim. Meander, eller Faldens Indtil:
ling hi ders n men en traekted, jeltre, naus aage
nokperligt Falden n seuen udellet end Meander.
For naturligt Meander blier Meander g Parriydrift
hi et Vr. 2 eller slet inket, da naan. Meander - jo
ind del af fauntals med disse - absolut inket sa:
ligt forhold opten i en Parriyalt, saan del Pan
ide saan noget Sprakke ind hi Meander, eller Para:
disel hi den, mere n del en Part hi Falden hi naan
paan Grund af Meander. Udsindindt den n legati:

seret i Aegteskabet. Og Plejeballet af Kvinden, for ikke
kale højst dersom de liden i Sticket og for al saadan
Det det rde. Men har den højste Ple, eller de sex-
uelle Kraften, saet Cassagen hi, at Menndene
er bluen bindue i Aegteskabet, da nie den ogsaa
saa Cassagen hi, at man arbejds sig derud af
hi Pindene. Udenfor Aegteskabet er den fynde Sexu-
alisme da frimillig. Ful, der Rulle rde det "frim-
ste" er bluen Sticket længst med i Luuset af
Egoisme, Vold og Magtprincipet.

Men Menndene kan ikke enig lene i sine for dem
nedværdigede Tilstande inden ^{at} Arbejde sig ud af
dem med den højste Ple, eller højere Begreb Fjælp.
Og Manden bliver den rste, der taler, denne Form,
(Aegteskabet) fordi han er mere fyndt indstillet paa
Sexualisme end Kvinden. Han har reserblig overfor
den højste Ple, sine nye Form for Sexualisme paa
Subtiljenlegent. Han undersøger, eksperimenterer,
graver og rejser, analyserer o. s. v.

Hans Manifestation paa den Position, Tiden, Me-
daljer og alt det en Mand vil ynde, at gaa og rste
med i Forhold hi Kvinden Moderpartiet, der er en
selvden den er isprengt Egoisme. Futur spør hi
betst om sine Gise. Men den forer indet hi Gen-
gald, den kan give ind af hele sit Fjende. Kærligheden

er senere, men ikke fildammen, hos den faldeske-
benede Kiinde end hos den intelligensbenede Mand.
Og Kærligheden fildammen og Sandheden demmed,
som den iikel Kiinde for, at vi alle Kiinde tage
Mens blot 1 eller 2 Bæin af Verdens sulten, fattig og
svæmmes Bæin og halde lig, som meget af din søn
af vor egen. Men saadan er det ikke, og som vilde
at denne Noit og Gledighed heller ikke findes.

Når Halvanden blir Jernsørens og Faldens og Jule-
ligensom gam: Balance opstør for! Alperlykken.
Og det tager tid.

Vi ser, at Faldens som saadan er den mest ude-
vendige i Verdens tilstandene, selvom den ikke kan
staa ene. Intelligensen gir Mennesken Fald.
Den gir den overlegen, som Fortælling, man kan
f. Ek. men ogsaa den begyndende Aandsforde.
Kan, men, kan man seent meget faldesfald og
indladende omfor sine Medlemmer, som Faldens som
i Densagt. Men efterhaanden som Intellektet, eller
den aandelige Intelligens selvs ind, Fortælling opstør,
kan Billedet forandres. Man kan da paa en i en vi
Frygt for at blive misforstaaet, som Faldens man
over tidligere Veremaade, som man kan Faldens,
Lynspalke til endog ind som Intelligens, og ind
sin Villie kan Veremet vi bli et faldt Væsen og

wirke Flap inder sin Leuwig. Og Aftanden mellem
Mænd, mellem Venner, mellem Paa og Paa, hvor
man gerne vilde være i hinanden og befrielse
hinanden aandeligt.

De fynde Aftander, de Paa let overvinder og de Glemme
overvinder. De Paa befrielse med Pige og Mand, med
med Tøj, Piel, Piel, Cycle ki Piel o. s. v. Men indet Paa
ville man ad end aandeligt Tilstand. Der er ender
meget al overvinder, man den højste Piel eller som
Peger selv ind. Mænd, de sympatiserer, de
gerne vil i Karakt med hinanden, befrielse hin-
anden Paa en ny og højere Maade, søge Glæde og Op-
muntning i hinanden. Selst Paa ikke være i
hinanden enderig se Paa hinanden af Pige og
al blive misforstaaet, især hvis Objekten er giftige Per-
soner. De Paa optaa Misforstaaelse, Jalouisi fra den
anden Paa i Gylt Pabel, Glæde o. s. v. den Meenta-
litet er jo overvinder og den der angiver en udfør
og udfør i os selv i "fyndigt".

Mænd er sin egen sorte Fjende. Det kille en Mænd
og i mellem sig af egen Ufuldkommenhed.

Men din man overvinder. Mænd, de sympatiserer,
Paa udfør Tander og aandeligt befrielse hinanden
man ikke fælle sammen for disse Ufuldkommen-
heder. Lyde her sig selv eller anden. De man Paa

alt dalk of zij, sam de slabe reindt med, de
mar blis aandelijt fuis i Befrijningsrijnd.
Mie een fysike Sexualisme is idle een eerste Plan
ju Sexualisme. Of wijne Sequens kan hadel
or aue en langf stine Sprakke i foren ind. tie
"Paradiet," z det is lakkelijt z medeerdigende in
"individuele blivende, idle al veruinde de
aandelijt Seindrijt, de fiedts pan det aande:
lij. Plan - i een selv - mar de pan det
fysike Plan allerede is overuinde.

of is hvad is sie, mar is stander og z
mediteren lidt der lunt i sig.

Karl Pisen tie fuis alle!
fere.
Marian Pisen.

Hr. Markus

"Licht Post" Bureau

Mariendalsvej 94-96

København F.

FREDSVENNERS
HJÆLPEARBEJDE